[A]त्वचित्वा, त्वाचयित्वा, तित्वचिषित्वा, तात्वचित्वा ;
प्रत्वच्य, प्रत्वाच्य, प्रतित्वचिष्य, प्रतात्वच्य ;

त्वाचम् २, } त्वाचम् २, } तित्वचिषम् २, } तात्वचम् २ ; }
त्वचित्वा २, } त्वाचयित्वा २, } तित्वचिषित्वा २, } तात्वचित्वा २. }

(804) "त्वन्चु गत्यर्थः" (I-भ्वादिः-192. सक. सेट्. पर.)

त्वञ्चकः-ञ्चिका, त्वञ्चकः-ञ्चिका, तित्वञ्चिषकः-षिका, तात्वञ्चकः-ञ्चिका ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकचञ्चतिवत् (496) ज्ञेयानि।
[B]त्वञ्चन्-न्ती।

(805) "ञि त्वरा सम्भ्रमे" (I-भ्वादिः-775. अक. सेट्. आत्म.)

घटादिः, षिच्च।

'सम्भ्रमः=आशुकारिता' इति क्षीरस्वामी।

त्वारकः-रिका [1]त्वरकः-रिका, तित्वरिषकः-षिका, तात्वरकः-रिका ;
त्वरिता-त्री, त्वरयिता-त्री, तित्वरिषिता-त्री, तात्वरिता-त्री ;
— [2]त्वरयन्-न्ती, त्वरयिष्यन्-न्ती-ती ; —
त्वरमाणः, — तित्वरिषमाणः; तात्वर्यमाणः ;
त्वरिष्यमाणः, — तित्वरिषिष्यमाणः, तात्वरिष्यमाणः ;
[3]तूः-तूरौ-तूरः ; — — —

---

1. 'घटादयो मितः' (ग. सू. भ्वादौ) इति वचनात् मित्त्वम्। तेन ण्यन्ते, 'मितां ह्रस्वः' (6-4-92) इति उपधाह्रस्वः। एवं ण्यन्ते सर्वत्र ज्ञेयम्।
2. 'अणावकर्मकात् चित्तवत्कर्तृकात्' (1-3-88) इति ण्यन्तात् परस्मैपदमेव।
3. क्विपि, 'ज्वरत्वरस्रिव्यविमवामुपधायाश्च' (6-4-20) इति उपधावकारयोरूठ्। सवर्णदीर्घः, विसर्गश्च।

A. 'चर्चन्ती कटु झर्झती बुधजनं दोषं त्वचित्वर्चती
नित्यं भूपतिमुब्जनोज्झितमना यत्रास्त खल्या सुखम्॥' धा. का. 2.73.

B. 'आवक्रचञ्चूपुटतञ्जदारवत्वञ्चत्खगुक्तशिखैर्लताद्रुमैः।' धा. का. 1.26.